“Ligues” i addicció recurrent a l’autodestrucció

written by Ramón Flecha | 17 de July de 2024

La xicoteta part de **l’educació sexual que es basa en les evidències científiques d’impacte social** en lloc de faules, i en la llibertat en lloc d’en coaccions, deixa clar que la gran majoria de “*ligues*” de la marxa nocturna i d’altres ambients no són el paradís de la llibertat que augmenta el plaer i benestar, sinó una submissió a rebre un menyspreu que té conseqüències nefastes durant tota la vida. Entre altres conseqüències, destaquen els problemes per a la salut mental i física, la incapacitació per al plaer sexual substituint-lo pel “plaer” de la submissió, l’excitació per fer i rebre el mal en lloc dels sentiments.

Eixos “*ligues*” són el regne de la selva on es practica la destrucció i l’autodestrucció. La destrucció perquè a la gran majoria no li importa si el *partner* ocasional està així enganyant la seua parella, si li pega, o si ha violat a algú la mateixa nit; fins i tot hi ha bastants als qui “excita” més si està enganyant així la seua parella. Autodestrucció perquè la majoria rebrà menyspreu de la persona amb la qual ha tingut el *rotllo* i de les seues “amistats” presencials o virtuals durant tota la seua vida, un menyspreu que s’estén al seu entorn.

Destrucció i autodestrucció generen addicció que no és fàcil de superar (com tampoc ho és la del tabac o l'heroïna), i és impossible si no se sap que es té. Hi ha xics menyspreadors que reconeixen que no s'exciten si la xica no té nòvio o si no la consideren una "*guarra*". Eixa addicció, si no se supera del tot, manté sempre unes ganes de destrossar o embrutar les millors relacions i persones. Mentres adolescents reben una educació de valors basada en no fer el mal se socialitzen en els *rotllos* en què allò roí és excitant; mentres reben una educació orientada a millorar la seua salut, les seues vides i les seues relacions, se socialitzen en els "*ligues*" en la incapacitat per a no destruir les relacions que generen eixes millores.

L'educació de qualitat, la basada en evidències científiques d'impacte social, aconseguix una excel·lent prevenció d'eixes relacions tòxiques i també una superació de les conseqüències de les que abans es va tindre. Si no se supera del tot, eixa socialització en la destrucció del millor queda dins com la humitat en una paret, que sempre acaba eixint, embrutant les vides i les persones.

[Imatge: Freepik]